

[Finansministeren.]

er jo hele omlægningen til sygesikring, der spiller ind her. Hvem var det, der først og fremmest pressede det igennem? Det var da den forrige regering, det gik stærkt, nu skulle disse sygekasser ophæves, og nu skulle det over til kommunerne osv.; ja men det er jo hovedsagelig derved vi får disse skattestigninger. Det havde været mere rimeligt, synes jeg, hvis man havde erkendt dette, men det har man altså ikke gjort, man har ført hele den agitation. På den anden side har vi i regeringen i vores vurdering haft det moment med, at vi har sagt: realiteten er, at vi på grund af forskellige omstændigheder, på grund af den nævnte omlægning, stigningen i de almindelige udgifter i kommunerne, den omstændighed, at den tidligere konservative finansminister groft underlignede skatteansættelserne i 1972, har fået disse skattestigninger. Det fremgår af den økonomiske årsoversigt, og — dette være sagt til hr. Poul Schlüter — det er altså ikke mig, der har skrevet den, selv om jeg har skrevet min egen tale, i hvert fald det meste af den. Jeg har ikke skrevet den økonomiske årsoversigt, men dér kan hr. Poul Schlüter finde præcis det samme, som jeg har sagt, nemlig — ja, der står altså ikke, at det var hr. Ninn-Hansen, der gjorde det, og de konservative — at man har underlignet i 1972 med det resultat, at skatteyderne til næste år, i 1973, vil få nogle gevaldige restskatter, som de skal betale plus det, at de også skal have en højere trækprocent, fordi man i 1971 havde sådan en sød og rar finansminister, der sørgede for, at skatteyderne ikke fik de trækprocenter, de skulle have. Det var jo vældig pænt af ham, men de slipper jo bare ikke for at betale skatten, for når slutskatten kommer, så skal pengene falde, så kommer det bare i form af en restskat, og det er altså det, der kommer næste år.

Men dertil kommer, at hvis man skal have udryddet disse restskatter, som jo rider skatteborgerne som en mare i øjeblikket, som jeg får masser af breve om, og som den forrige regering har ansvaret for, hvis man altså skal væk fra dem — og det har jo både venstre og radikale og SF og socialdemokratiet nu været enige om at vi skal, de konservative er ikke med, men de fire andre partier har sagt: vi skal væk fra disse rest-

skatter, vi kan ikke blive ved med at lægge disse restskatter på befolkningen — så må vi have et system, sådan at vi kommer op på niveau med de reelle indtægter, så vi får en virkelig samtidighedsskat. Ja men hvad betyder så det? Det betyder, at hr. Ninn-Hansens underligning for 1972 ikke alene vil give større restskatter i 1973 end dem, vi har fået i år, men også at trækprocenterne rykkes op for at komme på niveau. For restskatterne er jo fra 1972, men hvis vi ikke rykker trækprocenterne op på niveau, får vi en gentagelse i 1973, og det betyder igen, efter hvad det økonomiske sekretariat har regnet sig til, at vi står i den situation, at almindelige lønmodtagere som følge heraf — plus omlægningen af de ting, jeg har talt om, over til kommunerne — står over for en stigning i trækprocenterne på 4-5-6 stykker i 1973. Det er det, der er kernen i sagen, og det er det, denne regering siger nej til. Det er ikke en skattereform.

Jeg kan godt være enig med hr. Ømann i, at vi kan tage andre ting op, og vi kan snakke om det, og vi kan måske ridse retningslinjer op for det, for alle de ting, hr. Ømann nævnte, er også noget, der i særdeleshed interesserer regeringen og mig selv. Men vi står simpelt hen og skal løse et helt påtrængende praktisk problem, nemlig dette, at den store masse af lønmodtagere næste år vil få trækprocenter, der ligger 4-5-6 stykker højere end i år, hvis ikke regeringen og folketinget gør noget. Og dér mener vi altså, at når de fire partier — altså ikke de konservative, men de fire andre partier — er gået sammen og har sagt: all right, det var forkert, hvad der skete, nu skal der rettes op på det, og gav mig bemyndigelsen til at gøre det, så synes jeg også, disse fire partier skulle være enige, om ikke om dette her til 100 pct., så i hvert fald noget, der kan være med til, at vi kommer ud af det meget, meget, meget dårlige system, vi har i øjeblikket med disse kæmperestskatter, uden at vi samtidig skal bebyrde befolkningen med vældige stigninger. Det er altså kernen i denne sag: det drejer sig om at gøre dette, uden at man samtidig ødelægger vores finanspolitik, sådan at vi ikke kan klare vores økonomiske problemer, valutapolitik osv.

Det er beklageligt, at de konservative ikke, når de har det ansvar for det, som de